

Филолошки факултет
Универзитет „Гоце Делчев“-Штип

Декан
д-р Драгана Кузмановска
Филолошки факултет
Универзитет „Гоце Делчев“-Штип
Ул. Крсте Мисирков бр. 10-А
Тел. 032-550-150, 032-550-172
Меил: julijana.denkova@ugd.edu.mk

Предмет: Објава на конкурс

Почитувани,

чест ни е да Ви соопштиме, дека распишуваме

КОНКУРС

ЗА НАЈДОБАР КНИЖЕВЕН ПРЕВОД

од македонски на странски јазик (по избор: англиски, германски, италијански,
турски, шпански, француски и руски)

на извадок од романот *Диссомнии*

од македонскиот писател и професор на Филолошкиот факултет,

Игор Станојоски.

За таа цел Ве молиме да ги известите учениците од Вашето училиште за начинот на пријавување.

Критериуми за учество:

- Право на учество имаат сите ученици од средните училишта;
- Пријавените есеи мора да бидат самостојно изработени или под менторство на предметен наставник;
- Творбите се испраќаат во електронска форма на адреса: natasa.sarafova@ugd.edu.mk

Со творбите треба да се испратат и следниве информации:

- за кандидатот - име и презиме, датум на раѓање, адреса на живеење, телефонски број, училиште и година;
- за менторот - име и презиме, телефонски број и училиште.

Награди:

Предвидени се ТРИ награди:

- ваучери за покривање на партиципација за прва година студии на кој било факултет и студиска програма при Универзитетот „Гоце Делчев“ во Штип
- Наставниците-ментори на наградените учесници ќе добијат благодарница.

Доделување на наградите:

Свеченото доделување на наградите ќе се одржи на **18 март 2020 година во 12.00 ч.** во Универзитетски ресторан при Универзитетот „Гоце Делчев“ во Штип

За повеќе информации посетете ја нашата Фејсбук страница: **Филолошки факултет, УГД-Штип**

- **РОК ЗА ИСПРАЌАЊЕ НА ТВОРБИТЕ: 10 МАРТ 2020 ГОДИНА.**

ИЗВАДОК ЗА ПРЕВОД:

Најнесфатливо ми беше тоа што тие не беа ниту живи ниту мртви, туку едноставно не постоеја. Кога поседуваш некој предмет, тој може да застари, да се расипе, па да биде стар, расипан, нефункционален, мртов, но нема сам по себе да исчезне. Поинаку е со живите суштества. Човекот може да биде стар, може да биде и со намалени функции, но подоцна туку одеднаш ќе го снема. Во реченицата „Тој е мртов“ некоректен е глаголот „е“, зашто „Тој не Е“. Тој не може да биде никаков и ништо, тој не постои. Размислував многу за ова во празнотијата на семејната куќа. Дојдов до некаков помирувачки заклучок дека ова е вака затоа што секој човек претставува систем од приказни. Системот од приказни на секој човек стапува во релации со системите приказни на блиските луѓе. Кога ни умира близок човек, тогаш умира неговиот систем од приказни, кој е врзан со нашиот систем од приказни слично како сијамски близанак. Дел од приказните од едниот систем се испреплетени со приказните на другиот систем. Тогаш неговиот систем од приказни се корне од нас, од крвта и месото на нашиот систем од приказни. И поради корнењето, нашиот систем од приказни станува дисфункционален и прашање е кога и дали некогаш ќе си ги поврати функциите. Ова корнење на системите приказни е чувство кое не може да се нарече ниту болка ниту жал, туку е едно единствено чувство кое не се споредува со ништо на овој свет и кое е многу посилено од обичната болка и обичната жал. Вака размислуваше 18-годишниот јас. Зародишот на оваа моја теорија беше во дедовото раскажување приказни. Кога бев дете, кога ќе му речев „дедо, ај уште една“, често ми одговараше „еве сме приказна“. Значи, ние сме приказна за себе. Секој човек е приказна.